

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1726/2023
30.11.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Миљуш, председника већа, Јасмине Стаменковић, Зорана Хаџића, Мирјане Андријашевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Привредно друштво са ограниченом одговорношћу за грађевину, производњу, промет и услуге EUROINTER GRADJEVINA Крагујевац, чији је пуномоћник Иван Јанковић, адвокат у ..., против тужене Vanca Intesa АД Београд, чији је пуномоћник др Немања Алексић, адвокат у ..., ради утврђења ништавости и исплате стеченог без основа, вредност предмета спора 18.800,00 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 11Пж 11652/21 од 29.06.2023. године, у седници већа одржаној дана 30. новембра 2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда 11Пж 11652/21 од 29.06.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда 11Пж 11652/21 од 29.06.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног апелационог суда 11Пж 11652/21 од 29.06.2023. године, преиначена је пресуда Привредног суда у Крагујевцу 2П 840/2021 од 28.10.2021. године, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца да се утврди да је ништава одредба члана 5. Уговора о кредиту број ... br. ... од ...2009. године, садржине ближе наведене у изреци, и захтев да се обавезе тужилац да туженој исплати износ од 18.800,00 динара са законском затезном каматом од 01.12.2009. године до исплате, те је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка и обавезан је тужилац да туженој исплати износ од 28.056,00 динара на име трошкова другостепеног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Против другостепене пресуде тужилац изјављује ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Оцењујући испуњеност услова за дозвољеност ревизије тужиоца, изјављене на основу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), Врховни суд је нашао да у овој врсти спора не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Према разлозима изнетим у образложењу побијане пресуде, побијаном пресудом није одступљено од судске праксе. Изражено становиште другостепеног суда у складу је са правним ставом усвојеним на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда, одржаној 22.05.2018. године и његовом допуном усвојеном на седници Грађанског одељења Врховног касационог суда, одржаној 16.09.2021. године. Наведеним правним ставом изречено је да банка има право на наплату трошкова и накнада банкарских услуга, па одредба уговора о кредиту којом се корисник кредита обавезује да банци плати трошкове или накнаду за обраду кредитног захтева није ништава под условом да је уговору претходила понуда банке са садржаним јасним и недвосмисленим подацима о трошковима кредита. Банка није дужна да посебно доказује структуру и висину трошкова који су обухваћени збирним износом трошкова кредита, наведеним у понуди коју је корисник кредита прихватио закључењем уговора о кредиту. У ситуацији у којој је тужена поступила на описани начин и према утврђеном чињеничном стању тужиоца као корисника кредита адекватно упознала са врстом и висином новчане обавезе коју је дужан да сноси, нема њене несавесности те тиме ни ништавости имовинског права уговореног у сопствену корист. Такође, у конкретном случају, према разлозима ревизије нема потребе за разматрањем правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, као ни потребе за новим тумачењем права.

Због тога је, на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку одлучено да се не дозволи одлучивање о изјављеној ревизији као посебној, односно изузетно дозвољеној.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужба ради утврђења и исплате стеченог без основа поднета је 07.09.2021. године, а вредност предмета спора је 18.800,00 динара.

Одредбом члана 487. став 1. и 3. Закона о парничном поступку, прописано је да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности су спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе и да се споровима мале вредности сматрају и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац навео у тужби не прелази наведени износ.

Одредбом члана 479. став 6. наведеног закона, прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Како се у конкретном случају ради о привредном спору мале вредности, ревизија тужиоца није дозвољена, по одредби члана 479. став 6. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у ставу другом изреке решења.

**Председник већа - судија
Татјана Миљуш,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић